

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. *N* 219.

Anden Samling.

73de Møde.

Firsdagen den 4de Februar.
(Fortfat.)

Ordføreren (fortsat): Vi have imidlertid ikke anseet det fornødent, at Noget derom udtrykkeligt bestemtes i Loven, da det synes at tilsiges af Forholdets Natur; det synes ligefrem at følge af Chefens Stilling, at han maa have Ret til at sammenkalde Væbningen; det Modsatte synes at kunne indvirke ugunstigt paa Chefens Autoritet, og ofte foranledige et skadeligt Dphold, hvor der var periculum in mora, naar f. Ex. et Dpløb krævede, at der handlede hurtigt. Det er ogsaa Udvalget bekendt, at Chefen ønsker, at Sagen stilles saaledes. Den sidste Forandring, Udvalget har foreslaaet, kan maafee betragtes som en Redaktionsforandring, nemlig at Ordene: „Denne Tjeneste“ i Begyndelsen af 5te Stykke forandres til „Tjenesten“, da det er den hele Tjeneste, som Tjenestereglementet skal gaae ud paa at ordne. Forsaavidt vi have andraget paa, at Slutningen af Litr. c: „I overordentlige Tilfælde kan Sammenkaldelsen kun skee efter Justitsministerens Anordning“ skulde udgaae, have vi tillige andraget paa, at en Passus kom ind, nemlig: „Naar Generalmarschen slaes, vil Væbningen have at træde under Vaaben paa den Samme ved Tjenestereglementet anviste Allarmplads“. Det forekom os nemlig nødvendigt, at en saadan Bestemmelse indførtes for Væbningen, hvorledes den havde at forholde sig, naar Generalmarschen blev slaet. Naar Væbningen indfinder sig paa Allarmpladsen, vil den Befalende nærmere have at tage Beslutning om, hvad Væbningen har at foretage.

Justitsministeren: Jeg skal ikke opholde Forhandlingerne over denne Paragraph

længe. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at den Tilføining, som er skeet i Udkastets § 37, Litr. B, om at Vagttjenesten i Staden kun skal skee efter Justitsministerens Bestemmelse, er skeet efter Borgerrepræsentationens udtrykkelige Begjering. Der synes deri at skulle indeholdes en Garantie for, at den ikke blev afkrævet Borgervæbningen uden af aldeles nødvendige Grunde. Jeg skal imidlertid aldeles henstille, om det maatte finde Thingets Billigelse eller ikke. De øvrige Forandringsforslag synes mig ikke at være af synderlig væsentlig Betydning. Naar det hedder i Slutningen af Litra c: „den ordentlige Tjeneste eller Væbningens indre Orden, og dette skulde falde bort, saa troer jeg dog, at det vil være hensigtsmæssigere, at det bliver staaende. Det er ikke altid under Tjenestens strengeste Begreb, at en saadan Ordre til Sammenkaldelse kan henføres. Det kan t. Ex. være ved Liigparader eller deslige, hvor det efter Stik og Brug bestandigen har været Tilfældet, at mindre Afdelinger af Borgervæbningen mødte. Det er da tvivlsomt, om det kan henregnes til den egentlige Tjeneste, og, naar der altsaa blot staaer „Tjenesten vedkommende Anledninger“, vilde maaftee derved Chefens Ret til ved deslige Leiligheder at sammenkalde en mindre Afdeling kunne blive underkastet Tvivl. At Sammenkaldelse i overordentlige Tilfælde af hele Borgervæbningen kun kunde skee efter Justitsministeriets Anordning, har været begrundet derpaa, at Borgervæbning jo i saadanne Tilfælde maa virke i Forening med de øvrige Kræfter, som staae til Regeringens Disposition, navnlig Politiet, og det kan let være, at, dersom Chefen i deslige Tilfælde vilde sammenkalde Borgervæbningen paa en Tid, hvor det ikke fandtes at harmonere med de øvrige Bestemmelser, der ere tagne, at da en saadan